

Indskolingen

I skolens ene 0. klasse er der store udviklingsmæssige forskelle på børnene. Der er ikke noget usædvanligt i dette, og lærerne på skolen har efterhånden opnået en vis ekspertise i at tage de udfordringer denne forskellighed giver i dagligdagen. Man tager simpelthen højde for forskellene på børnenes skoleparathed via undervisningsdifferenterende tilgange og en tæt kontakt til klassens forældre. En af eleverne, en dreng fra Rumænien, som for nylig er kommet til den lille by, hvor skolen ligger, udgør dog en stor udfordring for klasselæreren, for drengen virker meget forstyrrende og ukoncentreret både i den almindelige undervisning, og når der skal foregå sociale aktiviteter. Petre, som drengen hedder, har lært sproget forholdsvis hurtigt, men lærerne i indskolingen er enige om, at Petre mangler grundlæggende opdragelse i form af grænsesætning hjemmefra.

Det isolerede barn

Det er onsdag morgen, og 0. klasse er lige mødt ind. Klassens lærer Laura står foran klassen og klapper i hænderne. Højt og tydeligt. Og klassens elever besvarer ved selv at klappe i hænderne, hvorpå de sætter sig på deres faste pladser i hesteskooptillingen.

"Godmorgen 0.A. Er I klar til endnu en dag?" Lauras stemme skærer igennem lokalet, og de fleste af klassens elever svar med et: "Jahhh". Laura begynder at introducere dagens program, men bliver forstyrret af Petre, som har bevæget sig ind midt i hesteskoen på sin stol, som han kører frem og tilbage henover gulvet med en skramlende lyd.

"Petre, du skal sætte dig ned på din plads nu, ligesom de andre børn kigger hen. Lauras stemme er klar og myndig, og alle de andre børn kigger hen mod Petre.

Petre fortsætter uanfægtet med at dreje rundt på stolen, nu i en begyndende position. Et par af de andre drenge begynder at frise gulvet og tager fat i både Petre og den stol, han nu ligger på, og begge dele igennem lokallet, mens hun højlydt siger:

"Petre, du skal lære at høre efter. Når jeg siger, du skal sætte dig ned, så skal du gøre, som jeg siger. Og I andre skal tie stille og kontencere jer om at lytte til mig."

Petre placerer sig på den plads, Laura kontant henviser ham til, han sidder helt stille, mens han ligger ned i gulvet. Laura fortsætter undervisningen på tavlen. Klassen har denne morgen et tema om forskellige dyr, og mange af børnene følger ivrigt med og rækker hånden op med kommentarer og spørgsmål. Petre har i mellemtiden lagt sig på gulvet under sit bord, hvor han nu ligger og drejer sig omkring og slanger sig rundt mellem de andre elevers ben. Et par af pigerne friser til hinanden, men ellers arbejder klassen med fokus rettet mod Laura. Petre får sig til sidst møvet helt frem forrest i klassen, hvor alle kan se ham, men Laura henvender sig denne gang ikke til ham.

Da klassen lidt senere bliver bedt om at tegne et yndlingsdyr i en individuel opgave, er Petre nået helt over til døren. Laura har set Petre, men hun vælger fortsat at ignorere hans adfærd, og resten af klassen arbejder jo fint.

Da klokken ringer til pause, går Laura med børnene ud på legepladsen for at nyde den friske forårluft. Petre bliver inde på gangen, og Laura vælger at lade ham være der. Da næste time starter, er Petre ikke kommet tilbage i klassen. Laura bevæger sig ud på gangen og kan konstattere, at Petre kravler rundt i en af sofaerneude på indsko-lingens lille fællesareal helt alene, tilsyneladende helt uanfægtet af morgenens begivenheder. Laura lukker døren ind til klassen igen og fortsætter undervisningen uden Petre.

Da klokken ringer til tipause, skal Laura op i personalerummet og derwise i 3. klasse. Hendes 0. klasse skal have kristendomskundskab med Jan. Da det ringer ind til tredje time, kommer Jan fløjtende ned

i indskolingen og bevæger sig med faste skridt over mod 0.A. På vejen møder han Petre, som kigger direkte på ham, og de to får øjenkontakt.

"Hej Petre", siger Jan. "Hvad laver du? Har du haft en god dag?" Petre svarer ikke, men med et stort smil går han Jan i møde, og de to går sammen ind til 0.A. Jan starter undervisningen, som denne dag er den drabelige historie om Kain og Abel. Når Jan underviser, stopper han af og til op og stiller spørgsmål til børnene. Han starter med at spørge Petre: "Har du en bror, Petre?"

Petre svarer forsigtigt: "Ja," og Jan fortsætter: "Hvordan har du det med din bror? Hvem af jer bestemmer mest? Hvem er stærkest?"

Petre får lov til at svare på flere spørgsmål, og efterhånden inddrages også de andre børn i Jans forskellige spørgsmål. Alle børnene har fuldt fokus resten af timen, og da det ringer ud, og Jan begiver sig op mod pauserummet, følger Petre og to andre drenge ham ivrigt snakkende helt op til personalerummet.

"Det blev en god dag i dag, synes du ikke, Jan?", siger Petre. Jan nikker og siger: "Jo, det er en fantastisk dag. Kan I hygge jer drenge."

Arbejdsopgaver til casen

- Overvej, hvordan du ville tage en dreng som Petre i din klasse.
- Hvilke redskaber kan læreren tage i brug for at være sikker på, at Petre bliver inkluderet i klassen?
- Hvilke overvejelser tror du, Laura har gjort sig i forhold til at arbejde med Petres adfærd i klasserummet?
- Mange børn har brug for ekstra voksenkontakt i hverdagen. Hvordan vil du sikre dig, at du når rundt til hele klassen, samtidig med at du også kommer til at undervise?
- Hvordan vil du/I prioritere mellem undervisning i fag og arbejde med socialisering i klasserummet?

Anbefalet litteratur

- Gergen, K.J. (2010): *En invitation til social konstruktion*. København: Forlaget Mindspace.
- Hertz, S. (2010): ADHD – Selve forkortelsen forstyrrer vores nysgerrighed. *Pædagogisk Psykologisk Tidsskrift*, nr. 4.